

Bilag 7.

Finansministerens bemærkninger til bilag 5 og 6.

I begge de nævnte skrivelser protesteres der imod de foreslåede forhøjelser af arve- og gaveafgiften ud fra det synspunkt, at generationsskiftet i landbruget vil blive vanskeliggjort. Det anføres, at den formue, der foreligger ved arv af en landbrugsejendom, ikke består i kontanter eller værdipapirer, og at formuens størrelse som regel er et resultat af de offentlige vurderinger, der har deres baggrund i øget inflation og pengeforringelse. Foreningerne mener endvidere, at arveafgiften i adskillige tilfælde betyder en likviditetsmæssig belastning for landbruget, idet det ofte vil være nødvendigt at tage af selve driftskapitalen for at kunne udrede afgiften.

Finansministeriet skal bemærke, at generationsskiftet i landbruget i langt de fleste tilfælde sker ved, at landbrugsejendommen overgår fra forældre til børn, hvorved der skal svares arveafgift efter afgiftsklasse A, der er den lempeligste afgiftsklasse.

Det er kun den nettoformue, der arves, efter at gælden er trukket fra, som belægges med arveafgift. Har arven en værdi af 500.000 kr., skal der efter forslaget svares afgift med 79.990 kr., og har arven en værdi på 1 mill. kr., skal afgiften svares med 199.990 kr.

Centralforeningen af „Tolvmandsforeninger“ og større landbrugere i Danmark har endvidere hæftet sig ved omtalen af eventuelt særlige ordninger for erhvervsvirksomheder med hensyn til betaling af arve- og ga-

veafgifterne. Det er centralforeningens opfattelse, at der vil kunne formuleres en række ordninger i denne sammenhæng, og man foreslår derfor, at lovforslagets vedtagelse udskydes til næste folketingssamling, og der nedsættes et hurtigt arbejdende sagskyndigt udvalg med repræsentanter for erhvervslivet, derunder landbruget, som skal afgive betænkning med forslag om ordninger, der tager hensyn til erhvervslivets særlige forhold.

Med hensyn til spørgsmålet om at etablere særlige ordninger, der indebærer, at arveafgiften vil kunne blive indestående i en erhvervsvirksomhed, herunder en landbrugsejendom, henvises der til svaret på udvalgets spørgsmål 1, hvor det er nævnt, at finansministeriet er positivt indstillet over for tanken om sådanne ordninger, som efter ministeriets mening mest hensigtsmæssigt kan gennemføres på grundlag af den adgang, som de gældende regler giver til at ansøge om tilladelse til at betale arveafgift i afdrag.

Som anført i den nævnte besvarelse synes det, når omstændighederne taler derfor, rimeligt, at man i sammenhæng med de foreslåede afgiftsforhøjelser kommer ind på at bevilge en længere afdragsperiode (op til 15 år), end det hidtil har været sædvanligt.

Efter finansministeriets opfattelse kan det ikke anses for nødvendigt at nedsætte et særligt udvalg om dette spørgsmål, før det foreliggende lovforslag færdigbehandles.